

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLERS

MELISA HILLA

Katija ar
Milestību

*Viņa cer, ka dzīve būs pārpilna
ar "kinofilmu momentiem", kur katru dienu gadās
pārsteidzoši atklājumi un liktenīgas tikšanās*

MELISA HILLA

*Kafija ar
Milestibu*

MELISSA HILL

The Love of
a Lifetime

MELISA HILLA

Kafija ar
Milestību

KONTINENTS
RĪGA

UDK 821.111(73)-31
Hi 209

Copyright © 2016 by Melissa Hill

Melisas Hillas romāna "Kafija ar Milestibu"
publicēšanas tiesības pieder
"Apgādam "Kontinents""

No angļu valodas tulkojusi Biruta Vaivode
Vāka dizains Artūrs Zariņš

ISBN 978-9984-35-999-1

© Tulkojums latviešu valodā,
mākslinieciskais noformējums,
"Apgāds "Kontinents"", 2021

Sārai Džeidai
pateicībā par visu apbrīnojamo, ko tu spēj paveikt

Pirmā nodaļa

Betu Hārperi fascinēja doma, ka vienkāršu objektu, nu, patiesībā divus, ir iespējams pārveidot līdz nepazīšanai, ja gluži vienkārši pavaicā padomu Oza zemes grāmatu varonei Dorotijai Geilai.

Uzāvusi sarkanas, vizuāliem nobārstītas augstpapēžu kurpes melnbalti svītrotās zeķēs tērptās “kājās”, ko nupat bija uzmeistarojusi no divām kartona caurulēm, Beta atkāpās, lai novērtētu savu veikumu.

Ar slavenajām rubīnsarkanajām kurpītēm pārpratumā neradīsies, bet varbūt no polistirēna taisītais fermas namiņš izskatās mazliet neatbilstoši? Tomēr ne, Beta nosprieda, vairums pircēju spēs uztvert vēstījumu. Iepriekšējā vakarā pašas dzīvoklī savām rokām uzgleznotais Dzeltēno ķieģeļu ceļš būs nepārprotama norāde.

Nebija jau tā, ka dekorāciju veidošanai Betas rīcībā būtu Holivudas resursi, nācās iztikt ar vienkāršiem rok-

darbu materiāliem, pašas iztēli un, bez šaubām, arī pašām skaistākajām kurpēm pasaulē.

Par laimi, viņai netrūka arī priekšniecības svētības, it īpaši pēc tam, kad pircēju iecienītā Leksingtona avēnijas *Kārlaila* universālveikala vadība apjauta, ka tematiskās kurpju ekspozīcijas, ko Beta veidojusi, iedvesmu smeļoties kino pasaulē, ne tikai sajūsmina pircējus, bet arī piesaista apavu nodaļai tūristus pūļiem vien, it īpaši svētku laikā. Tiesa gan, šīs tirdzniecības zālē izvietotās dekorācijas nebija gluži tik populāra atrakcija kā *Saksa* universālveikala Ziemassvētku noskaņās noformētie skatlogi, tomēr daudz netrūka.

Iespēja ikdienas darbā likt lietā savu viskvēlāko aizraušanos, proti, kino, Betai nozīmēja sapņu piepildījumu, un viņa augu gadu priecēja *Kārlaila* pircējus un darbiniekus, ar skaistu kurpju palīdzību no jauna atgādinot apkārtējiem dižāko Holivudas filmu momentus.

Apmierināta, ka viņas jaunākais meistardarbs ir veiksmīgi pabeigts, Beta pēdējo reizi pārbaudīja, vai kurpju nodaļā viss atrodas savā vietā, pirms veikals vērs durvis pircējiem. Decembris bija tas laiks, kad ļaudis no visām malām saplūda pilsētā, lai iegādātos Ziemassvētku dāvanas, apmeklētu Brodvejas mūziklus, āra slidotavas un daudzas citas Ņujorkas izslavētās izpriecas.

Īrijā dzimusī Beta, nodzīvojusi Manhetenā gandrīz desmit gadus, bija iemācījusies pienācīgi novērtēt kū-

sājošo enerģiju, kas jautās lielpilsētā svētku laikā. Arī tad, ja tas nozīmēja stindzinoši saltu vēju, kas darīja briesmu lietas ar viņas frizūru... Šī doma lika Betai pārbaudīt, vai radošo pūliņu gaitā nav pajukusi viņas gaišā pusgarā zirgaste. Nebūtu lāgā demonstrēt nevižīgu izskatu, kad viss veikals bija saposts uz to vislabāko.

Kārlaila universālveikalā bija eksplodējis tāds Ziemassvētku dekorāciju krāšņums, itin kā savu roku te būtu pielikuši Santa Klauša rūķi. Pāri griestiem stiepās sniegoti koku zari, ap kolonnām bija apvītas gaismiņās mirdzošu priežu čiekuru virtenes. Katrā stāvā zaigoja eleganti izrotātas egles, zem tām bija izkārtots labākais, ko spēj piedāvāt pasaules slavenākie luksusa zīmoli. Dažādās veikala vietās dekorētāji pat bija piekāruši āmuļu saišķus, tādējādi iedrošinot apmeklētājus pievienoties vispārējai jautrībai.

Lai gan Betai patika īpašais svētku laiks pilsētā, šajā reizē viņas domas kavējās pie siltāka klimata. Kopā ar Deniju, savu puisī jau septiņu gadu garumā, Beta šodien bija plānojusi draugu kompānijā lidot uz Floridas dienvidiem, lai pavadītu tur pagarinātu nedēļas nogali. Diemžēl Denijam darbā atgādijās kaut kas neatliekams, un viņi bija spiesti pēdējā brīdī atcelt ceļojumu. Šī iemesla pēc Beta decembra sākumā attapās pārdošanas zālē, nodarbinot sevi gan ar svētkiem veltīto "Oza zemes burvja" tematikas dekorāciju, gan aizstājot vienu no nepilna laika pārdevējiem.

Darbs pie jaunās ekspozīcijas brīnišķīgi palīdzēja nenokārt degunu, tomēr sirds dziļumos urdījās sika vilšanās. Beta patiešām bija priecājusies par relaksējošu atelpu pirms īstā Ziemassvētku iepirkšanās drudža, bet, jo svarīgāk, viņa vēlējās pavadīt laiku divatā ar Deniju. Viņi dzīvoja kopā jau piecus gadus, tomēr īpaši romantiski viņai šķita mīlotā cilvēka sabiedrībā izrauties no vienmuļās ikdienas paradumiem un pienākumiem.

“Un tomēr,” viņa prātoja, dekorācijas centrālajā daļā novietojot taisnāk ar kristāliem rotātu *Kate Spade* firmas atlasa laiviņu (kas nevainojami pildīja burves Gлиндas sudraba kurpītes lomu), “nav jau īpaši grūti atrasties šeit, visa šī jaukuma vidū”.

Ja Betas mīlas dēku ar filmu pasauli bija iedvesmojusi viņas vecmāmiņa Braidija, kura jau agri iepazīstināja mazmeitu ar Holivudas klasiku, tad viņas interese par apaviem bija modusies, bērnībā pirmo reizi uzmetot acis vecmāmiņas Mērijas Džeinas stila vintāžas kurpēm.

Pēc Braidijas nāves Beta kopā ar māti aizgājējas mantās bija uzgājušas šīs kāzu kurpes, un divpadsmit gadus vecā meitene, kura nekad nebija redzējusi vecmāti valkājam citus apavus, kā vien ērtas saišu kurpes, jutās kā apburta par tik necerētu ielūkošanos vecmāmiņas pagātnē.

Darinātas no balta atlasa, greznotas ar strausa spalvām un sīkām mākslīgu dārgakmeņu rozītēm, Mērijas

Džeinas stilam raksturīgās, tolaik modernās zemu papēžu kurpes bija tik neizsakāmi burvīgas, ka Beta uzreiz bija tajās samilējusies. Meitene aizgrābti noklausījās mātes stāstīto par viņas vecāku kāzu dienu. Nekā daudz tur nebija, māte zināja teikt vienīgi to, ka Braidija un Džeimss bija apprecējušies neilgi pirms Otrā pasaules kara un Džeimss pēc gada bija kritis kaujas laukā, kamēr Braidija gaidīja piedzimstam Betas māti.

Neatradās neviena fotogrāfija, kas ļautu uzzināt, kāda bijusi vecāsmātes līgavas kleita. Betas māte atcerējās, ka Braidija savulaik bija pieminējusi nepieciešamību ieķīlāt lombardā savu laulības gredzenu, lai spētu pēc vīra nāves savilkt galus kopā. Kāzu kurpes izrādījās vienīgā piemiņa par viņas dzīvē tik īpašo dienu.

Pēc tam Beta neskaitāmas reizes stundām ilgi mēģināja iztēloties vecvecāku kāzas un nodevās prātojumiem, kā gan vecāimātei bija izdevies nešķirties no šiem apaviem, kad zudībā gāja daudz vērtīgāki priekšmeti. Atlika secināt, ka Braidijas sirdij skaistās kurpes bijušas īpaši dārgas.

Tikai tad meitene apjauta, ka vecāsmātes kvēlā aizraušanās ar divdesmito gadu Holivudas valdzinājumu neaprobežojās tikai ar sudrabainā ekrāna kaislībām, un iecienītās klasiski romantiskās filmas, ko mīļuprāt skatījās arī Beta, savā ziņā bijušas glābiņš. Ielūkošanās romantisma piesātinātā ekrāna eksistencē Braidijai aizstā-

ja dzīvi, kāda bijusi izsapņota sev, iekams viņas laulībai tik cietsirdīgā kārtā pienāca gals.

Beta atcerējās burvīgos vakarus vecāsmātes mājās Golvejā, kad viņas abas, tumsā saritinājušās uz dīvāna zem segas, aizgrābtas vēroja Hamfriju Bogartu atzīstamies mīlestībā Lorēnai Bekolai un sajūsmā teju vai ģība, kad Spensers Treisijs un Ketrina Hepberna atveidoja uz ekrāna savas liktenīgās kaislības.

Vecāmāte, kura bija dziļi ietekmējusi mazmeitu, nomira, kad Betai bija divpadsmit gadu. Atgriešanās pie kopīgi vērotajām filmām ļāva Betai gadu gaitā saglabāt atmiņas par sirsniģi mīlēto vecmāmiņu, it īpaši tagad, kad viņa dzīvoja tik tālu no dzimtajām mājām.

Par laimi, Betas māte bija atļāvusi meitai paturēt Braidijas kurpes, kas līdz pat šai dienai glabājās Ņujorkas dzīvokļa skapī, ievietotas apdilušajā oriģinālajā kārbā, ietītas vecā, smalkā zīdpapīrā. Izmērs derēja, un Beta bija sev apsolījusi aiz cieņas pret vecmāti aut kājās viņas iemīļotās Mērijas Džeinas kurpes, kad (ja vispār) nāksies soļot pa baznīcas eju pie altāra, precoties ar savas dzīves lielo mīlestību.

Patlaban stāvot pie apavu plauktiem, Beta saudzīgi pieskārs dažādiem kurpju modeļiem, glāstīja zīdaino materiālu un ierasti mēģināja iztēloties, kur nonāks katrs apavu pāris, kādas sievietes tos valkās, kādus notikumus viņas piedzīvos.

Par sudrabā un zeltā vizošajām sandalēm viss šķita

skaidrs – tās bija ideāli piemērotas izsmalcinātiem pasākumiem, sacīsim, operas apmeklējumam vai galā ballei Metropoles muzejā. Uzkrītošās kurpes ar vaļēju papēdi un sarkanu zoli bija seksīgas un draiskas, nevainojami iederīgas kokteiļu viesībās vai meiteņu vakara izpriecās, savukārt ar kristāliem rotātie apburošie atlasa veidojumi bija cienīgi Braidijas iemīļotās Holivudas klasikas cienīgām romantiskām tikšanās reizēm.

Pametusi skatienu uz leju, Beta smaidīdama iztēlojās sevi kā filmas varoni ar šīm korpēm kājās – gaišās cirtas saņemtas uz augšu izsmalcinātā mezglā Greisas Kellijas stilā, trauslais stāvs ietērpts skaistā, plīvojošā kleitā (varbūt *Oscar de la Renta* darinātā?), skan Frenka Sinatras dziesma, un viņa, Denija apskauta, dejo kādā gleznainā vietā... zem Eifeļa torņa balstiem vai arī pie Spāņu kāpnēm Romā, un augstu pāri galvai mirgo zvaigznēm piebērtas debesis.

Ļaujot iztēlei vaļu, Betas seja atplauka smaidā, bet ausīs arvien pieaugošā krešcēdo ieskanējās atbilstošs skaņu celiņš. Gara acīm viņa redzēja smokingā tērpto Deniju, kura tumšie mati ir atglausti atpakaļ Klārka Geibla stilā, zilgani zaļo acu skatienā vīd kvēls mirzdums, kad viņš paliecas uz priekšu, lai maigi piekļautu lūpas viņas mutei...

Idilliskā sapņošana Holivudas kino garā tika iztraucēta, kad apavu nodaļā ieklīda kāds jauns pāris.

Tajā dienā tie bija Betas pirmie klienti.

Pametusi skatienu apkārt, sieviete taisnā ceļā devās pie Betas izveidotās “Oza zemes burvja” dekorācijas, nostājās tās priekšā un smaidīdama sasita plaukstu. Vīrietis pievilka viņu tuvāk un noskūpstīja uz vaiga.

Nepārprotamās atzinības iepriecināta, Beta nogludināja pār augumu sarkano vilnas auduma kleitu, kas garumā sniedzās līdz ceļgaliem, un smaidot gāja piedāvāt savus pakalpojumus. – Esiet sveicināti, vai varu jums palīdzēt? – Viņas balss skanēja mundri, zaļo acu skatienā vīdēja sirsniņa.

Jaunā sieviete pievērsās Betai un uzstaroja smaidā. – Man gluži vienkārši patīk svētku dekorējumi, un šis ir īpaši burvīgs. “Oza zeme” ir viena no manām mīļākajām filmām!

– Paldies. Par sevi es varu teikt to pašu.

Pircēja paņēma vienu no sudrabetajām augstpapēžu kurpēm. – Lai cik ļoti man patiktu mirdzoši rubīnsarkana pāris, tas nav gluži tas, kas man šobrīd nepieciešams, – viņa iespurcās. Jaunās sievietes seja priekā pietvīka, radot iespaidu, ka viņa teju kūsā pacīlātībā.

Beta pazina šādu izskatu. – Ahā, tātad jūs plānojat kāzas? – viņa delikāti apvaicājās, pirms jaunākā sieviete paguva bilst kaut vārdu.

Pircēja sāka smieties un pavērās uz savu pavadoni. – Hm, jā, laikam jau plānoju gan... tas ir, mēs plānojam. Tiesa gan, es pati to uzzināju tikai pirms pāris stun-